

De rol van Martha in die tijd was heel bijzonder. De NCRV maakte jaren geleden een programma over het verdwijnen van de vrouwen uit het wereldje van ponskaarten en machines. De opleiding tot programmeur was duur, vrouwen trouwden en stopten met werken, geen goede investering. Alleen ponsdames.

Bij de Nederlanden waren ze zelfs blij met een computer omdat "die niet trouwde en weg ging".

Martha was de uitzondering bij De Nationale, RVS wilde er in die tijd nog niet aan. Wij (RVS) stuurde een super goed meisje naar een ander bedrijf. Ik kon in 1967 de ban doorbreken met het aannemen van de eerst vrouw bij de programmering.

Verder weet ik niks van Martha.

Alleen nog een persoonlijke noot.

Toen wij elkaar voor het eerst ontmoette in 1990 noemden wij uiteraard onze namen. Ik keek haar aan : "Mijn vader had vroeger iemand op de afdeling die Bestebreurtje heette". "Ja" zei Martha , "mijn vader had een baas die De Zeeuw heette". Onze vaders hadden jarenlang samengewerkt aan de overkant van de Schiekade bij de ALB. Op de wiskunde afdeling.

En dan nog een opmerking over emancipatie : Ik maakte in 1990 een vergadering mee met de toplaag van de NN. Er zaten zo' n 150 man in die zaal. Een spreker van buiten begon "Dames en " en hij stopte. Hij keek rond en begon opnieuw: "dame en heren". Dat was trouwens een secretaresse die een verslag moest maken. Martha had er trouwens als enige bij kunnen zitten.

Henk de Zeeuw